

ת"פ 34230/10/21 - מדינת ישראל נגד גאד אללה גאד אללה, נורסין קבלני בניה ואינסטלציה בע"מ, מצפן (1993) ניהול והשקעות בע"מ ע"י, ג.א.ד. עבודות כלליות וגמר (ב.נ.י.א) בע"מ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 34230-10-21 מדינת ישראל נ' גאד אללה ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופט בכיר יהושע צימרמן המאשימה נגד הנאשמים	מדינת ישראל
		1. גאד אללה גאד אללה ע"י ב"כ עוה"ד 2. נורסין קבלני בניה ואינסטלציה בע"מ ע"י ב"כ עוה"ד 3. מצפן (1993) ניהול והשקעות בע"מ ע"י ב"כ עוה"ד 4. ג.א.ד. עבודות כלליות וגמר (ב.נ.י.א) בע"מ

גזר דין

תמצית השתלשלות העניינים וכתב האישום

הנאשמים הודו והורשעו בכתב אישום מתוקן הנושא שבעה אישומים. העבירות הנקובות בכתב האישום הינן: ניכוי תשומות בלא שיש לגביהם מסמך בניגוד לעבירה לפי סעיף 117(ב)(5) וזאת בניסיונות מחמירות לפי סעיף 117(ב)(2)(3) לחוק מס ערך מוסף, פעולה במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב בו, לפי סעיף 117(ב) לחוק, וכן מרמה או תחבולה במטרה להשתמט מתשלום מס, לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק.

כללי

על פי המתואר בכתב האישום נאשמת 2 נרשמה כ"עוסק מורשה" לפי חוק מס ערך מוסף. נאשם 1 היה רשום כמנהל וכבעל מניות בנאשמת 2, נרשם כמורשה חתימה בלעדי בחשבון הבנק שלה והיה מנהלה הפעיל בתקופה הרלוונטית לכתב האישום. נאשמת 3 נרשמה כ"עוסק מורשה" לפי החוק. נאשם 1 היה רשום כמנהל וכבעל מניות בנאשמת 3, נרשם כמורשה חתימה בלעדי בחשבונה והיה מנהלה הפעיל בתקופה הרלוונטית לכתב האישום. נאשמת 4 נרשמה כ"עוסק מורשה" לפי החוק. נאשם 1 היה רשום כמנהל וכבעל מניות בנאשמת 4, נרשם כמורשה חתימה בלעדי בחשבונה והיה מנהלה הפעיל בתקופה הרלוונטית לכתב האישום.

נאשם 1 הנפיק מסמכים הנחזים לחשבוניות מס, ע"ש נאשמות 2 ו-4 וזאת במטרה שהן יתחמקו מתשלום מס בו היו חייבות כאשר חשבוניות אלו אינן משקפות עסקאות אמת בין הצדדים.

נאשם 1 אינו רשום כבעל מניות/דירקטור ברשם החברות, בחברה א.ו בניה בע"מ אך הנפיק מסמכים הנחזים לחשבוניות מס ע"ש א.ו בניה בע"מ, זאת ללא ידיעת בעל החברה ואלרי אילייב.

בביצוע עבירות נשוא כתב אישום זה פעל הנאשם ביחד עם אחר.

אישום ראשון

על מנת להקטין את הכנסותיה החייבות במס של נאשמת 2, כלל הנאשם 1 בדיווחיו למע"מ כמס תשומות, בתקופה שבין פברואר לאוגוסט 2016 את סכום המע"מ הנקוב בחשבוניות ע"ש החברות הנקובות באישום בסכום כולל של 680,815 ₪.

בפועל לא נעשתה עסקה בין העוסקים המפורטים באישום הראשון לבין נאשמים 1 ו 2.

אישום שני

בדו"ח שהגישה נאשמת 3 באמצעות נאשם 1 לחודש פברואר 2017 דיווחה הנאשמת 3 על עסקאות בסכום כולל של 6,235,093 ₪. על מנת להקטין את הכנסותיה החייבות במע"מ ניכתה נאשמת 3 באמצעות נאשם 1 סכום של 50,000 ₪ בלא שיש לגביהם חשבוניות מס כדין.

אישום שלישי

על מנת להקטין את הכנסותיה החייבות במע"מ של נאשמת 4, כלל נאשם 1 בדיווחיו למע"מ כמס תשומות, בתקופה שבין מרץ לאוגוסט 2017, את סכום המע"מ הנקוב בחשבוניות על שמן של החברות אשר שמן מפורט באישום השלישי בסכום כולל של 1,457,425 ₪.

בפועל לא נעשתה עסקה בין העוסקים המפורטים באישום הראשון לבין נאשמים 1 ו 4.

אישום רביעי

בתקופה שבין יוני לאוגוסט 2016 הוציא הנאשם 1, 7 חשבוניות מס ע"ש נאשמת 2 לחברת א.א שיווק וסחר מודיעים עילית וזאת מבלי שבוצעו בפועל שירותים ו/או עסקאות כפי שנרשמו בחשבוניות.

סכומן הכולל של החשבוניות הכוזבות 977,494 ₪, כאשר סכום המע"מ הנובע מהן הנו 142,029 ₪.

אישום חמישי

בתקופה שבין מרץ ליולי 2017 הוציא הנאשם 1, 11 חשבוניות מס ע"ש נאשמת 4 לחברת א.ז אור וזאת מבלי שבוצעו בפועל השירותים ו/או עסקאות כפי שנרשמו בחשבונית.

סכומן הכולל של החשבוניות 1,492,550 ₪ כאשר סכום המע"מ הנובע מהן הנו 253,733 ₪.

אישום שישי

בחודש אוגוסט 2017 הוציא נאשם 1, 5 חשבוניות מס ע"ש א.ו בעד בניה לחברת א.ז אור לזאת מבלי שבוצעו בפועל שירותים ו/או עיסקאות כפי שנרשמו בחשבוניות.

סכומן הכולל של החשבוניות 859,014 ₪ וסכום המע"מ הנובע מהם הנו 124,814 ₪.

נאשם 1 הוציא את החשבוניות מבלי שהיה זכאי לעשות כן שכן בעל חברת א.ו בעד בניה - ואלרי אילייב, לא הרשה לו להוציא חשבוניות בשמו מס ע"ש א.ו בניה.

אישום שביעי

בחודש אוגוסט 2017 הוציא הנאשם 1, 6 חשבוניות מס ע"ש א.ו בעד בנייה לחברת ג.מ.ב מטפסים וזאת מבלי שבוצעו בפועל השירותים ו/או עיסקאות כפי שנרשמו בחשבוניות.

סכומן הכולל של החשבוניות 1,577,511 ₪ וסכום המע"מ הנובע מהן הנו 229,211 ₪.

נאשם 1 הוציא את החשבוניות מבלי שהיה זכאי לעשות כן שכן בעל חברת א.ו בעד בניה - ואלרי אילייב, לא הרשה לו להוציא חשבוניות בשמו מס ע"ש א.ו בניה.

תמצית טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה, הפנה את בית המשפט לסכום הכולל אשר נגזל מקופת המדינה העומד על כ- 2,900,000 ₪. המאשימה ציינה את הערכים המוגנים שנפגעו, והפנתה לפסיקה רלוונטית ולמדיניות הענישה המחמירה בעבירות מיסוי, אשר שמה דגש על שיקולי גמול והרתעה על פני נסיבות אישיות של הנאשם. המאשימה הציגה את הרישום הפלילי של הנאשם. ב"כ המאשימה הדגיש את החומרה היתירה שבמעשי הנאשם אשר מתבטאת בכך שהעבירות בוצעו באמצעות שלוש חברות שונות, משך זמן ביצוע העבירות, וריבוי העבירות. ב"כ המאשימה ציין כי המאשימה לקחה בחשבון את הודאת הנאשם לקולא ומנגד את העובדה כי לא תוקן המחדל. ב"כ המאשימה סבר כי מתחם הענישה נע בין 24 חודשי מאסר ועד ל 50 חודשים, וביקש להטיל על נאשם 1 מאסר בפועל תקופה של 35 עד 36 חודשים לצד ענישה נלווית וקנס בסכום של 5% מהמחדל. באשר לנאשמות 2,3,4 ביקש להטיל עליהן התחייבות.

ב"כ הנאשם הפנה את בית המשפט לכתב האישום המתוקן, ולשינוי המשמעותי בגובה המחדל המיוחס לנאשם. הסנגור ציין כי הנאשם הופעל על ידי אחר, זאת על אף שבכתב האישום המתוקן נכתב יחד עם אחר, ציין כי עברו של הנאשם אינו כולל עבירות מתחום המס, והפנה לכך שהנאשם לקח אחריות על המעשים. ב"כ הנאשם ביקש להדגיש שהנאשם פעל בתום לב, חוסר הבנה וידע, הופעל על ידי אחרים, והדבר מתיישב עם מסקנות תסקיר שרות המבחן על כך כי הוא חסר כל.

עוד הפנה ב"כ הנאשם להליך האזרחי המתנהל בבית המשפט המחוזי אודות סכומי המחדל, וציין כי הנאשם מעוניין להסיר את המחדל אשר מסתכם לטענתו בסכום של 680,000 ₪.

ב"כ הנאשם ציין כי לטעמו המסלול המתאים לנאשם הנו אפיק שיקומי, מעשיו של הנאשם נעשו בתום לב, ומאז מעשיו עברו שנים רבות.

באשר לתסקיר שרות המבחן ציין הסנגור כי על אף האמור בתסקיר, מדובר בהמלצה בלבד. הסנגור טען כי לקצינת המבחן אין את היכולת להכנס לעומקם של דברים, ויש לבכר את השיקום של הנאשם על פני שליחתו של הנאשם למאסר.

ב"כ הנאשם הפנה למצבו הכלכלי, האישי והמשפחתי של הנאשם, ולמתחמי הענישה השונים. הסנגור ביקש למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון ולהטיל עליו ענישה בת 6-9 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות. עוד ביקש הסנגור לנסות הליך שיקומי.

תמצית תסקיר שרות המבחן

שרות המבחן סקר את מצבו האישי והמשפחתי של הנאשם. שרות המבחן תאר את קורות חייו בכל הקשור לעיסוקו כמנהל חברות בניה שפתח, ואת מצבו הכלכלי הקשה בעקבות חובות שצבר וביניהם חוב על סך 3 מיליון ש"ח אותם התבקש לאחרונה להשיב למוסדות המדינה.

שרות המבחן תאר את עברו הפלילי הכולל 3 הרשעות שאינם מן העניין בגינן נדון לעונש מאסר בפועל.

שרות המבחן סקר את גורמי הסיכוי והסיכון, התייחס למאפייני אישיותו של הנאשם, לתפקודו התעסוקתי הלא יציב, והקושי לתקשר באופן פתוח, יחד עם זאת, ציין כי מדובר בבחור צעיר המחזיק שאיפות עתידיות נורמטיביות ושהנאשם חווה את ההליכים הפליליים כמעוררי הרתעה. עוד התרשם שרות המבחן מקיומה של נזקקות טיפולית בתחום המרמה, ואולם לאור חוסר נכונות מצדו להכיר בדפוסים אלו, נמנע מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו. שרות המבחן המליץ על ענישה מציבת גבול בדמות מאסר בפועל.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

לא אחת עמד בית המשפט העליון על החומרה שבביצוע עבירות המס. "**...כבר נפסק לא אחת כי יש להתייחס לעבריינות המס, בחומרה יתירה, הן לנוכח פגיעתה הישירה בכיס הציבורי, והן לנוכח פגיעתה העקיפה בכיסו של כל אזרח...**" (ראו: רע"פ 977/13, רע"פ 5906/12).

הערך החברתי המוגן אשר נפגע כתוצאה ממעשיו של הנאשם הנו השוויון בנטל הכלכלי, ותחושת השוויון, פגיעה בקופה הציבורית, בכלכלת המדינה, ורווחת אזרחיה. מעשי הנאשם פגעו באמון הציבור. מדובר, כידוע, בעבירות חמורות, קלות לביצוע וקשות לגילוי.

עיון במדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי ככלל מושתים על נאשמים בעבירות מס, עונשי מאסר בפועל בהתחשב בתקופת ביצוע העבירות, מספרן, היקף הסכומים, ושאלת הסרת המחדל. מדיניות הענישה נותנת עדיפות לאינטרס הציבורי ולענישה מרתיעה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם (וראו למשל: רע"פ 3208/22, רע"פ 9004/18, רע"פ 4987/18, רע"פ 8471/16).

בקביעת מתחם הענישה יש לתת את הדעת לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

הנאשם ביצע את העבירות לאורך פרק זמן ארוך. אין מדובר בעבירות שבוצעו באימפולסיביות אלא בעבירות שדרשו תכנון מוקדם.

העבירות אותן ביצע הנאשם היו בהיקפים נרחבים ונגרם נזק רב כתוצאה ממעשיו. סך המס שנגזל מקופת המדינה עומד על כ 2,900,000 ₪.

לאור האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשים, לצד ענישה נלווית.

לא מצאתי יש קיימים שיקולים לחריגה מהמתחם.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם

הנאשם כבן 33 נשוי, אב לשתי בנות בגילאי 3 ו 6.

לזכותו של הנאשם, יש לזקוף את נטילת האחריות, והבעת החרטה.

אמנם לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות ואולם אין לחובתו הרשעות בעבירות מס.

יש לתת משקל מסוים לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות.

המחדל טרם הוסר. ב"כ הנאשם טען במסגרת טיעונו כי עניין המחדל מצוי בדיון בבית המשפט המחוזי, ואולם בשלב זה אין הסכמות אודות הסכומים אותם אמור הנאשם להשיב. משכך, אני סבור כי לא ניתן לראות בכך אף לא התחלה של הסרת המחדל.

תסקיר שרות המבחן מתאר את נסיבותיו האישיות של הנאשם, מצבו המשפחתי והנסיבות שהביאו אותו לביצוע העבירה. שרות המבחן התרשם מקיומה של נזקקות טיפולית בתחום המרמה, ואולם הנאשם לא הכיר בדפוסים אלו ועל כן לא ניתנה המלצה טיפולית בעניינו. שרות המבחן העריך כי הנאשם זקוק לגבולות מוחשיים וענישה מציבת גבול בדמות מאסר בפועל. צודק הסנגור באמרו כי תסקיר שרות המבחן אינו מחייב את בית המשפט, יחד עם זאת, אינני מוצא נימוק שלא לקבל את עמדת שרות המבחן.

בעבירות מסוג זה יש כאמור חשיבות רבה בהרתעת הרבים מלבצע עבירות אלו וזאת על פני האינטרס השיקומי של הנאשם.

אציין, כי אחד מפסקי הדין שהוגש מטעם המאשימה 2014-12-20 הנו של "האחר", אשר דינו נגזר ל 11 חודשי מאסר בפועל. שם דובר בהתחמקות מתשלום מס בסך של 750,00 ₪ וכאשר הוסכם בין הצדדים כי ככל שהנאשם שם ישלם סך של 75,000 ₪ המאשימה מסכימה כי יושת עליו מאסר לתקופה של שנה. ניתן להתרשם כי המקרה שבפני חמור משמעותית מעניינו של האחר.

לאור כל האמור ובאיזון מכלול השיקולים לקולא ולחומרא שתוארו אני סבור כי יש למקם את העונש המתאים לנאשם 1

בחלקו האמצעי של המתחם.

לפיכך אני דן את הנאשם לעונשים הבאים.

1. מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים.
2. מאסר על תנאי לתקופה בת 9 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור את אחת העבירות בהן הורשע.
3. לאור מצבו הכלכלי המורכב, כפי העולה מטיעוני הסנגור ומתסקיר שרות המבחן קנס בסך של 80,000 או 120 ימי מאסר תמורתו.

באשר לנאשמות 2,3,4, אני גוזר עליהן התחייבות בסך של 10,000 וזאת למשך 3 שנים שלא תעבורנה את אחת העבירות בהן הורשעו.

ניתן היום, כ"ט אדר תשפ"ג, 22 מרץ 2023, בנוכחות הצדדים.